

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Caput piscis in caput Symmachi mutatum, in terrorem Theodorici Regis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

denti similis. Sed nihil est incredibile, idem s̄epius accidisse. Cur non iterentur supplicia, si scelera toties repetuntur?

Hac de causa etiam in vetustioribus consimilia leguntur. Tale enim etiam monstrum fuit, quod Platina testatur, Roma contigisse. Summa Romæ duorum insignium virorū Symmachi & Boetij (qui gener Symmachi fuit) erat ac præcipua authoritas. Quamobrem euocauit eos Theodoricus rex Gothorum, iussitq; Ticinum venire. Ibi eos diu captiuos tenuit, quod imp̄ijs eius decretis aduersarentur. Neque contentus fuit vinculis eos stringi, verū bona quoque illorum publicauit, tandemq; etiam iniquissimè ambos iussit interfici. Habent viri probi supra se tyrannos; sed & supra tyrannos aliis est, qui in eos animaduertat. Itaque, paulo post iniustissimam hanc cædem, secuta est talis pœna barbaram crudelitatem. Symmacho & Boetio sepultis, epulæ de more parabantur, vt Theodoricus cœnam pariter & scenam feralem adiret. Inter cetera enim regia fercula, grande piscis caput mensa impongebatur, quod cū ceteris ob magnitudinem suam admirationi esset, regi fuit formidini. Non enim ille piscis cocti, sed Symmachi visus est cernere resectum cruentumq; caput, horribili rictu & flammeis oculis ipsi minitantis. Obstupuit eo conspecto, & subito metu consternatus, totoque corpore contremiscens iussit se in lectum deportari; ibi accersit medico Elpidio & familiarissimis quibusque amicorum, terribilem illam Symmachi speciem à se conspectam lamentabiliter denarravit, atque ita in scelere & sceleris pœna deplorata extinctus est. Hanc formidabilem, in ipsa mensa metamorphosin quis non judicet esse monstrosum? Quis autem eius monstri causa fuit, nisi ipse, quem perivit, Theodoricus? Sed diuinitus eo inscio atque inuito hæc accidit mutatio.

Longè ego propemodum dixisse conuinuum illud monstrum extitisse, in quod allatum est caput Ioannis Baptiste in disco, & datum est puella, & attrulit matri sua, saltatricula adultera. Non voco caput innocentissimi martyris monstrum, sed conuinuum tamen fuit monstruosissimum. Quis inter fercula eades, inter pocula vulnera, funera inter conuinua tractauit?

Ccccc

pugnare

XII.

XIII.

Matth. 14. 12